

Maak kennis met...

José Veelers en Martin Tuinte

Tekst en foto: Wilma Wolters

Voor de een is bestuurswerk nieuw, voor de ander gesneden koek. José Veelers en Martin Tuinte zijn de twee nieuwe gezichten in de LTO-vakgroep Melkgeitenhouderij en zij stellen zich voor.

Doordat Tuinte en Veelers zijn 'gevonden', is de LTO-vakgroep Melkgeitenhouderij na het vertrek van Annet Schimmel en Jan Willem Kiezebrink weer op volle sterkte. Martin Tuinte is sinds begin 2011 vakgroepbestuurder, José Veelers draait nu mee om ervaring op te doen en zal vanaf 2012 de gelederen van de vakgroep versterken. Zowel Martin als José melken al elf jaar geiten en beiden hebben op dit moment plaats voor zo'n 1.400 dieren. Maar de beweegredenen voor een functie in het bestuur én hun speerpunten verschillen wel.

Wil je jezelf even kort voorstellen?

Veelers: "José Veelers, getrouwd met Gerrit-Jan, samen hebben we drie kinderen: twee zoons en een dochter. We wonen in het Twentse Hengevelde. Nadat ik de mbo-opleiding Mode en kleding had afgerond, ben ik werkzaam geweest in de bruidsmode. Daarna hebben we het bedrijf bij mijn ouderlijk huis, waar mijn hart lag, overgenomen en zijn we daar in 2000 gestart met melkgeiten. Helaas zijn we in december 2009 geruimd in verband met Q-koorts. Inmiddels hebben we een doorstart gemaakt en nu zijn we bezig met de bouw van een ontvangst- en educatieruimte met skybox om in de toekomst groepen en schoolklassen te ontvangen."

Tuinte: "Ik ben getrouwd met Rinie, we hebben vier kinderen en wonen in Eibergen. In 1999 zijn we omgeschakeld van koeien en zeugen naar melkgeiten. Ik was van huis uit koeiengek en dacht niet dat ik er ooit zonder zou kunnen. Maar de geitenhouderij is een echte uitdaging, in de koeien is alles al veel meer uitgemolken. En dus is hier sinds 2000 geen koe meer te bekennen."

Waarom koos je voor een bestuursfunctie in de vakgroep? En welke portefeuille heb je?

Veelers: "De Q-koorts was een strijd, voor ons persoonlijk en voor de sector. Samen met LTO heb ik fel gestreden voor versoepeling van de genomen maatregelen en ik was mede-initiatiefnemer van de ballonnenactie. Dit gaf mij een goed gevoel en het lijkt me een uitdaging om me bij de vakgroep aan te

sluiten om nu de sector weer op de rails te krijgen. En ik koos ervoor omdat er een vrouw wegging. Er moet evenwicht zijn in een bestuur, vind ik. Dat geeft toch andere invloeden. Ik heb de portefeuilles dierenwelzijn, PR, I&R en imago."

Tuinte: "Ze hebben mij gevraagd. En omdat ik niet meer in het bestuur van CBM zit, miste ik toch iets. Melk en markt zijn mijn hoofdtaken, daarnaast doe ik melkwaliteit en certificering."

Wat voor bestuurder ben je?

Tuinte: "Ik ben direct. Sommige bestuurders kunnen een mooi verhaal ophangen dat eigenlijk geen antwoord is op de vraag, terwijl de vrager dat niet eens doorheeft. Dat vind ik knap. Maar zo ben ik niet. Communicatie is op die manier weleens mijn handicap. En ik neem beslissingen op basis van argumenten, niet op basis van emotie."

Veelers: "Ik heb geen bestuurlijke ervaring en daarom nog geen idee van mijn sterke of zwakke punten als bestuurder."

Jullie gaan je extra inzetten voor geitenhouders. Hoe zou je de Nederlandse geitenhouder omschrijven? En hoe de geitensector?

Tuinte en Veelers: "Dat zijn jonge, hardwerkende, gemotiveerde ondernemers die bewust voor geiten hebben gekozen. Het moeten ook echte ondernemers zijn, anders redden ze het niet."

Veelers: "De sector was vóór de Q-koorts heel gezond. Maar nu moeten we uit het dal klimmen en eerst een paar dingen goed op de rails zetten."

Tuinte: "Dé geitensector bestond nog niet. Vroeger had je wel geitenboeren. Nu zijn we professioneler en gaan we de puntjes op de i zetten."

Welke dingen wil je als bestuurder aanpakken?

Veelers: "Ik wil zoeken naar een structurele oplossing voor het bokjesprobleem. Geitenvlees moet ook in Nederland op de markt komen, het moet meer verkrijgbaar zijn. Mensen willen wel betalen voor een goed

stuk vlees, dus we moeten vooral promoten dat geitenvlees gezond en lekker is. Daarmee samen hangt het imago van de sector. Ik wil burgers wijzer maken, de sector moet als het ware open zijn. Als men over een geit praat, moet men ook weten wat het is. Daarom wil ik dat meer stallen opengaan voor bezoekers. Het liefst zou ik zien dat de agrarische sector in zijn algemeenheid de waardering krijgt die hij verdient."

Tuinte: "Ik wil de betrokkenheid van leden vergroten. Zij moeten meer vertrouwen krijgen in het werk van LTO en in de sector in zijn algemeenheid misschien ook. We moeten de sector beter organiseren, want er blijft nu veel geld liggen. Neem de geitenkaas: die moeten we wel blijven leveren, want de schapruimte bij de supermarkt is zo ingevuld door een ander. We moeten garant staan voor een constante aanvoer van melk, maar met een kleine groep geitenhouders heb je in de dalproductie niet voldoende aanbod. Dat lukt alleen als we de handen ineen slaan."

Hoe zie je de toekomst voor de geitenhouderij in Nederland?

Veelers: "Op termijn wel goed. We moeten het vertrouwen van de burger terugkrijgen. En het bokjesprobleem is dan het eerste dat moet worden aangepakt."

Tuinte: "Als we de afzet beter organiseren, is er veel geld te verdienen voor de sector en voor de toeleveranciers. De bokjes zijn eigenlijk noodzakelijk kwaad om melk te kunnen produceren. Wanneer de melkprijs hoog genoeg is, is er wel iemand te vinden om ze goed te verzorgen."

Wat is dan een goede melkprijs?

Tuinte: "45+ is een goede prijs."

Tuinte en Veelers: "Maar 50 cent is een eerlijke prijs." 🙌